

Arnhem, 8 september 2024

Lief Extraparlementair Kabinet,

In de tuin vlekken de harde appeltjes veelbelovend rood,
maar blijven kers, peer en vijg vruchteloos dit jaar.

Ook mis ik de wespen.

Augustus ging voorbij zonder noemenswaardige zoem
terwijl 2024 het 'Jaar van de Wesp' is
en als er één insect is dat wel van een feestje houdt
lijkt het me de limonadewesp.

Ik zie haar graag, de wesp. Liever word ik gestoken door een wesp
dan geprikt door een mug; liever heb ik de korte pijn dan de lange jeuk;
liever dan van vraatzucht ben ik doelwit van zelfverdediging.

Én ik hoor duizendmaal liever het tevreden gezoem
van een muggenjager, dan het zenuwachtige gejang
van een bloeddronken mug, wier favoriete pleisterplaats mijn oorschelp lijkt.

Nu heb ik geluk, mijn vrouw en kinderen
hebben zo'n onweerstaanbare nectar door de aderen stromen
dat de muggen mijn harige lijf liefst links laten liggen
en zich enkel in tijden van bittere noodzaak op mijn aderen storten.

Deze week echter rent mijn vrouw een bergmarathon op de Jungfrau,
dus word ik in het staartje van de zomer toch nog
door deze vampiristische insecten belaagd,
die hun hoofdkwartier op de lege plek naast me hebben ingericht.

Niet de enige reden dat ik haar mis, wel een belangrijke reden.

We volgen haar via een app als stijgende stip de bergrug op
en juichen vol hoop, lef en trots haar stip hartstochtelijk toe –
hard genoeg om onze stemmen vanuit Arnhem
over de Zwitserse Alpen te laten schallen.

En hoe dichterbij de top nadert, hoe dieper het vertrouwen in de politiek daalt,
blijkt uit nieuw onderzoek van het Sociaal en Cultureel Planbureau.

Al is er waarschijnlijk geen causaal verband tussen die twee.

Maar ik vraag me wel af, lief Extraparlementair Kabinet,
of uit de moeizaam bevochten begroting straks korte pijn of lange jeuk zal spreken.

Het is me duidelijk dat er weinig keuze is naast mug of wesp, want
het zou me hogelijk verbazen mocht dit kabinet zich ontpoppen tot vlinder.